

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково-
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 275 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент – заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол № 9 від 26.04.2013 р.)

4. <http://old.niss.gov.ua/Monitor/August/3.htm>

5. <http://www.google.ru/url?sa=t&rct=j&q=%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B5%D0%BA%D1%82%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%20%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%86%D0%B5%D0%BF%D1%86%D1%96%D1%8E%20%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F&source=web&cd=3&sqi=2&ved=0CD8QFjAC&url=http%3A%2F%2Fw1.c1.rada.gov.ua%2Fpls%2Fzweb2%2Fwebproc34%3Fid%3D%26pf3511%3D13649%26pf35401%3D26066&ei=00pwUeP2IYmXtQb8nIHwDQ&usg=AFQjCNE28ThrZEFgMRvvBWHwgYDTElVYIQ&cad=rjt>

6. <http://www.telekritika.ua/verhovna-rada/2003-04-11/5142>

7. http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?id=&pf3516=6468&skl=7

ЦЕРКОВНО-ПАРАФІЯЛЬНІ ШКОЛИ ТА ЇХ КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПРАВОБЕРЕЖНІЙ УКРАЇНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.

Маєвський І., магістрант

**Галуха Л.Ю., кандидат історичних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Освіта Правобережної України у ХІХ ст. потребувала уваги і покращення. Тут розвивалося церковно-парафіяльне шкільництво: на Київщині в 1900 році їх було 1812, на Волині – 1 600, на Поділлі – 2 045 [3, с. 260]. Майже вся початкова освіта була зосереджена в руках духовенства. Метою освіти було не тільки навчання, але й виховання дітей у дусі православної віри. Поширення освіти в західних регіонах імперії розглядалося як зручний засіб русифікації населення [4, с. 42]. Щомісяця царський уряд вимагав даних про відкриття початкових шкіл та їхню діяльність. Духovenство у освітньому питанні мусило подвоїти свої старання: за квітень 1862 року в усіх єпархіях уже налічувалося 21 328 шкіл, у яких навчалося 370 тисяч учнів [4, с. 42].

Проти зосередження освіти в руках духовенства виступила прогресивна громадськість, яка вважала за доцільне передання її у відання Міністерства народної освіти. Російський цар зважаючи на позицію Синоду звелів залишити початкові школи у відомстві духовенства, а Міністерство народної освіти мало сприяти розвитку церковних шкіл. Реформи 60–70 років ХІХ ст. не обійшли питань шкільної справи. За «Положенням про початкові народні училища», затвердженим 14 липня 1864 р., вводилася єдина система початкової освіти. Створювати початкові школи дозволялося як державним так і громадським установам і відомствам, а також приватним особам. Керівництво ж і контроль за навчальним процесом покладалися на повітові та губернські училищні (шкільні) ради, які склалися з чиновників і представників духовенства. Головою переважно виступав єпархіальний архієрей. Нагляд за релігійно-моральним вихованням учнів та за благонадійністю вчителів мали здійснювати священники.

Уже із другої половини 60-х років ХІХ ст. кількість церковнопарафіяльних шкіл із кожним роком почала різко зменшуватися, і до 1881 року їх залишилося не більше 4 000 в усіх губерніях Російської імперії [4, с. 43]. У 80–90-х роках ХІХ ст. кількість церковнопарафіяльних шкіл почала зростати з новою силою, коли царський уряд взяв курс на контрреформи і посилення ролі церкви в державі. 13 червня 1884 р. було видано нові правила про церковнопарафіяльні школи, згідно яких: викладати в школах мали переважно священники, насаджуючи дух покорності царській владі. Під наглядом православної церкви перебували також сільські школи грамоти.

Церковнопарафіяльні школи були однокласні з дворічним, двокласні з чотирирічним, а також двокласні з п'ятирічним терміном навчання. У перших навчали дітей молитвам, священній історії, короткому катехізису, церковному співу, церковнослов'янській граматиці, російській мові, початковим арифметичним діям, рукоділлю (для дівчат). В інших школах, крім перерахованих предметів, дітей навчали також церковній історії, географії, кресленню, малюванню. До таких шкіл приймали дітей із восьми років.

Навчання тривало з 1 жовтня по 1 травня. У селянських сім'ях діти були значною допомогою в господарстві. Як тільки хлопчики досягали шести років, вони виконували деякі роботи не лише в хаті, а й в господарстві: із початком весни до пізньої осені, разом із роботою на пасовищах, вони допомагали у польових роботах; дівчатка, крім догляду за молодшими, допомагали матерям у домашньому господарстві. Тому навчання в основному починалося пізньої осені, коли закінчувалися всі польові роботи, а у більшості випадків – коли пасовища вкривалися снігом [7, с. 260–261].

У церковнопарафіяльних школах встановлювалися суворі правила для учнів і вчителів. Уроки починалися о 9 год. і закінчувалися о 15 год. Перерви між уроками тривали 15 хвилин, а з 12 – одну годину. У дітей виховували покору. Для всіх без винятку було обов'язковим вставання при появі у класі вчителя або відвідувача [2, с. 337]. У 1884 – 1885 навчальному році у Волинській єпархії налічувалося 175 церковнопарафіяльних шкіл з 3 170 учнями. Наступного року їх кількість збільшилася на 278 шкіл з 7 365 учнями [4, с. 43]. Активне зростання шкіл дещо припинилося у період 1901/1902 – 1903/1904 навчальних років, коли в тих місцях, де існували церковнопарафіяльні школи, почали відкривати і школи у міністерському віданні. Міністерство народної освіти виділяло значні кошти на будівництво своїх шкіл (1000 – 1500 рублів) та добре платило вчителям (300 –400 рублів на рік), тому місцева влада охоче відкривала такі школи [4, с. 44].

Крім церковнопарафіяльних шкіл духовенство відкривало і школи грамоти, якими завідував парафіяльний священник. У цих школах діти вчилися 2–3 місяці, а вчителями виступали переважно селяни з освітою двокласної церковнопарафіяльної школи або дяки за 50–60 рублів щорічної платні. У 1904/1905 навчальному році в єпархії нараховувалося 485 змішаних шкіл грамоти і дві жіночі, де навчалося 14 056 хлопчиків і 2 944 дівчинки [1, с. 108]. Матеріальне становище цих шкіл було ще гіршим, ніж у церковнопарафіяльних, тому кількість мала тенденцію до зменшення: у 1904 р. постановою Губернського комітету у справах земельного господарства всі школи грамоти були розподілені на три розряди: 1) школи церковнопарафіяльні; 2) грамоти; 3) школи грамоти домашнього типу (без права на казенну субсидію) [1, с. 102]. У 1912/1913 навчальному році Волинська єпархія нараховувала 1 453 початкових церковних шкіл: 1 257 однокласних і 23 двокласні церковнопарафіяльні, 105 шкіл грамоти і 68 домашніх, в яких навчалося 64 722 дитини [4, с. 45].

Домашні школи грамоти утримувалися виключно на засоби селян, розташовувалися в орендованих селянських хатах, інколи – разом із господарями та їх дрібною худобою, а інколи переходили з однієї хати в іншу. Учителями в цих школах майже завжди були місцеві грамотні селяни, які закінчили початкову школу. Селяни платили їм 10 – 30 рублів у рік, а іноді – давали безкоштовний стіл від господарів («череда»). У домашніх школах за 2–3 сезони діти навчалися молитвам, засвоювали коротку священну історію Старого і Нового Заповітів, співати молитви, читати по церковнослов'янській і російській граматиці, писати, а також рахувати і вирішувати прості задачі на чотири арифметичні дії [1, с. 118].

Крім початкових шкіл, на Волині було ще 10 двокласних вчительських шкіл, які готували вчителів для початкових шкіл, та одна церковно-вчительська для підготовки вчителів початкових училищ усіх видів. Термін навчання в них був три роки. До двокласних шкіл приймали юнаків і дівчат від 13 до 17 років, які мали початкову освіту, а до церковно-учительської – від 15 до 17 років, які закінчили курс навчання не нижче двокласних шкіл.

Церковно-вчительська школа діяла також з 1890 р. при Почаївській Лаврі. До 1903 р. вона знаходилася у Житомирі, звідки її перевели до села Дерманя Дубнівського повіту [4, с. 45].

Проблема вчительських кадрів була дуже гострою для Волино-Житомирської єпархії. Низька заробітна платня, погане матеріальне забезпечення сільських шкіл, невисокий рівень знань самих викладачів і ставлення їх до своїх посадових місць як до тимчасових не могли покращити ситуацію. Найчастіше вчителями ставали люди, які не мали педагогічної освіти, а закінчували якісь інші навчальні заклади. У церковнопарафіяльних школах вчителями були особи, які завершили курс духовної семінарії; звільнені із різних класів семінарії та духовних училищ; ті, які закінчили лише курс двокласних училищ; траплялося й такі, які закінчили лише народну або церковнопарафіяльну однокласну школу; часто навчали вихованки жіночих духовних училищ, рідше ті, які закінчили вчительську семінарію. Насправді, лише особи, які закінчили повністю духовні та вчительські семінарії були достатньо підготовлені до вчительської роботи; менше підготовані до такої роботи були вихованці духовних училищ, що ж стосується решти категорій вчителів, то вони зовсім не мали підготовки до такої роботи. Проте, саме вони представляли переважну більшість тодішніх вчителів. Проблему недостатньої кваліфікованості вчительського складу церковнопарафіяльних шкіл пропонувалося вирішувати максимальним спрощенням обов'язків учителя [7, с. 262]. Хоча, на нашу думку, у цій ситуації доцільніше було б запроваджувати вчительські курси, які допомогли б отримати необхідні практичні знання і вміння. Такі спроби були, але поряд із намаганнями зарадити такій ситуації – навчити викладацькі справи людей, які вже були вчителями у школах.

Так, наприклад, у серпні 1892 р. Волинська єпархіальна училищна рада запропонувала спостерігачам шести найближчих до Житомира округів відрядити у Житомир по п'ять представників із кожного округу на короткочасні педагогічні курси вчителів церковних шкіл, вибираючи переважно таких осіб, для яких ознайомлення із способами й прийомами ведення шкільної справи було б корисним і стосовно яких можна було сподіватися, що вони залишаться вчителями надовго. На 17 серпня з'явилося 18 вчителів, які за ступенем отриманої ними освіти розподілилися таким чином: два – домашньої освіти; сім – вчилися в однокласних сільських школах; чотири – у двокласних міських училищах; два – не завершили курс в учительській семінарії; два – із третього класу духовних училищ; 1 – закінчив чотири класи духовного училища [6, с. 210]. Таким чином, із 18 прибулих на курси лише один міг вважатися підготовленим до викладання.

Курси тривали два тижні. На першому ж уроці всі вчителі одногласно заявили, що вони не знають ніяких «методів», і хоча багато з них вчать у школах давно, але досі невпевнені, чи ведуть вони справу так, як вимагає методика, чи за методикою треба вести зовсім інакше. Насправді, жоден із них не слухав теоретичного курсу дидактики, а деякі й самого слова «дидактика» не чули. Але, незважаючи на це, багато хто виявляв велику практичну кмітливість, що допомагало у веденні справ. Нажаль, кмітливість вчителів могли виявляти лише тоді, коли треба було пояснити те, що вони знають. В інших випадках виникали серйозні труднощі. Наприклад, 8 чоловік із викликаних на курси зовсім не вивчали граматику раніше, із решти деякі мали якісь відомості, але вкрай поверхові [6, с. 217]. Знання вчителів в арифметиці виявилися досить неоднаковими. Одні знали всю арифметику із пропорціями і дисконтом, інші не «ходили» далі чотирьох дій над абстрактними числами, деякі ж не твердо знали звичайне ділення [6, с. 218]. Найбільше труднощів вчителів, за їх заявою, зазнавали при навчанні письмовій нумерації та у вирішенні задач [6, с. 218]. На задачник Гольденберга всі вчителі скаржилися, що задачі в ньому, особливо в другому випуску, надзвичайно складні, настільки, що не лише не можна давати їх дітям, але деякі вчителі не можуть їх вирішити [6, с. 219].

Таким чином, наведені приклади підтверджують той факт, що особиста грамотність вчителів та їх методологічна вправність далеко не досягали належного рівня. Недоліки вчителів відображалися на рівні знань учнів. Виникає питання, чому такий стан справ зацікавив Волинську єпархіальну училищну раду лише у 1991 р. Тут варто пригадати специфіку церковнопарафіяльних шкіл, де природничі й точні науки постійно боролися за право вивчення поряд із філологічними, а особливо – з богословськими. Церковнопарафіяльні ж школи були покликані виховувати серед народу релігійність й вірно підданство. Тому рівень освіченості вчителів тільки відносно брався до уваги при зарахуванні їх на учительські посади.

Список використаних джерел

1. Батюшков П.Н. Волинь. Исторические судьбы Юго-Западного края. / П.Н. Батюшков. – С.Петербург: Типография Товарищества «Общественная польза», 1888. – 126 с.
2. Бубяков І.Т. Церковно-приходські школи на Волині // Велика Волинь: минуле й сучасне / Матеріали міжнародної наукової краєзнавчої конференції, жовтень 1994 р. – Хмельницький – Ізяслав – Шепетівка. – С. 336–338.
3. Власовський І. Нарис історії української православної церкви: У 4 т., 5 кн. – Репр. відтворення вид. 1957 р. – К.: Либідь, 1995. – Т.3: (XVIII – XX ст.). – 360 с.
4. Жилюк С. І. Російська православна церква на Волині (1793–1917 рр.) / С.І. Жилюк. – Житомир: Журфонд, 1996. – 174 с.

5. Загацька І.С., Поліщук Ю.М. Початкова і середня освіта на Волині (кін. XIX – поч. XX ст.) // Звягель древній і вічно молодий. Тези Всеукраїнської наукової краєзнавчої конференції з нагоди 200-річчя утворення Волинської губернії, 200-річчя Волинської єпархії та 200-річчя найменування м.Звягеля Новоград-Волинським (13-16 вересня). – Новоград-Волинський, 1995. – С. 82–83.

6. Соломоновский И. Краткосрочные педагогические курсы для учителей церковных школ в г. Житомир // Церковно-приходская школа. – С. 210–223.

7. Чернецкий К. Продолжительность курса церковно-приходских одноклассных школ // Церковно-приходская школа. – 1892 (июнь). – С. 259–264.

СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ НА РІВНЕНЩИНІ В ПЕРІОД ПІСЛЯВОЄННОЇ РАДЯНІЗАЦІЇ

Мащенко Н.В., здобувач

Рівненський державний гуманітарний університет

Невід’ємною складовою діяльності будь-якої держави є освітня політика, покликана задовольняти освітні потреби широких верств населення. Модернізація освіти стає пріоритетною в сучасному розвитку суспільства, віддзеркалює розвиток держави і є важливою складовою її національної безпеки. Розвиток освіти в Україні завжди супроводжувався змінами, перетвореннями і нововведеннями, що на певному історичному етапі ідеологічних і соціально-економічних реалій переростали в кардинальні освітні реформи.

Важливим періодом в історії західноукраїнських земель, в тому числі Рівненщини, стало їх перебування з 1945 до 1991 рр. в складі УРСР. Після приєднання західних областей тут знову розпочався процес радянзації. Суть радянзації полягала в тому, щоб завершити соціалістичну перебудову „возз’єднаних” земель, тобто, як зазначає історик О. Субтельний, привести західних українців у відповідність з радянською системою. З цією метою в Західній Україні швидкими темпами мали бути здійснені індустріалізація, колективізація, культурна революція, утвердження влади органів диктатури пролетаріату. Всі ці процеси мали створити умови для остаточної інкорпорації (включення до складу) західноукраїнського регіону до УРСР [1, с. 593]. При цьому кремлівське керівництво не зважало на ментальність західних українців, традиції та особливості господарювання в краї. Поряд із докорінною модернізацією економіки регіону певні заходи спрямовувались на розвиток освіти. Для здійснення радянзації Західної України активно залучалися працівники партійно-комсомольського, державного апарату, службовці правоохоронних органів, державної безпеки, культури й освіти з інших регіонів Радянського Союзу, переважно із Східної України. В сільські школи західноукраїнських областей у 1944-1950 рр. було направлено майже 44 тисячі вчителів, щоб підняти народну освіту, яка була повністю зруйнована. Це пояснювалося тим, що, з однієї сторони, в Західній Україні бракувало вчителів (загинули, ще воювали, емігрували, пішли в УПА), з іншої – радянська влада хотіла швидкими темпами запровадити на цій території комуністичну ідеологію [2].

В результаті радянзації на західноукраїнських землях були досягнуті певні успіхи в галузі освіти. Варто зауважити, що у 1939 році тут працювало лише 135 українських шкіл, 70 % населення краю було неписьменним, а серед студентів вузів українці становили лише 3 %. Вже у 1945/1946 навчальному році в західних областях налічувалося 6,5 тис. шкіл, які відвідували 1 млн. 233 тис. учнів. У першу повоєнну п’ятирічку кількість середніх шкіл у регіоні зросла майже усемеро. У результаті на початку 1950-х рр. початковою освітою було охоплено всіх дітей шкільного віку, а кількість учнів у 5 – 10 класах зросла майже утричі [4, с. 402]. У 1948–1949 рр. більшість шкіл в Західній Україні була з українською мовою навчання. Зокрема, початкових – 4499, семирічних – 2061, середніх – 355. Майже не залишилось шкіл з польською мовою викладання (початкових – 2, семирічних – 1, середніх – 3). Проте, з’явилися російськомовні: початкових – 28, семирічних – 58, середніх – 52. Прийм дітей до школи здійснювався з 7-річного віку, вводилося роздільне навчання хлопчиків і дівчаток в загальноосвітніх школах (мало місце до 1954 р.). Видано ряд постанов, за якими вводились: 5-бальна система оцінювання успішності; обов’язкові випускні экзамени, нагородження золотою і срібною медалями учнів-відмінників, які закінчували школу [3, с. 310]. Разом з тим у школах використовувалися заідеологізовані підручники шкіл Східної України, з’явилися піонерські і комсомольські організації. У повоєнні роки розпочався процес скорочення шкіл з українською мовою викладання. Закривались національні школи (польські, угорські, румунські та ін.). Всі вони були перепрофільовані на російські. Труднощі, що стояли перед системою освіти, викликали необхідність запровадження мережі вечірніх шкіл. Були засновані також навчальні курси для дорослих, професійні заочні школи. Але реалії часу потребували все більше освічених людей. У 1953 р. було здійснено перехід до обов’язкової семирічної освіти. Це, у свою чергу, створило додаткові труднощі – нестачу приміщень, вчителів, навчальних посібників.

Протягом четвертої п’ятирічки було створено систему вищої освіти в Західній Україні. У 1950/195051 навчальному році тут працювали 24 вищі навчальні заклади (в тому числі 3 університети), в яких навчалось близько 34 тис. студентів, і 110 спеціальних навчальних закладів (29 тис. учнів). Після смерті Сталіна (1953) певні зрушення відбулися у кількості представників західноукраїнської молоді серед місцевого студентства: якщо у 1946 р. вона складала лише 37 % студентства регіону, то в 1953 р. – вже понад 57 %. До кінця 50-х років на кожні 10 тисяч населення краю припадало 83 студенти. Проте з часом, посилювався процес русифікації, носіями й провідниками якої були не лише надіслана зі східних областей УРСР та інших республік СРСР партійно-радянська номенклатура, але й інженерно-технічні працівники, робітники, а також „делеговані” до Західної України студентство і викладачі. В 1953 р. у вищих навчальних закладах західних областей переважна більшість дисциплін викладалися російською мовою [4, с. 407].

Процеси радянзації в Західній Україні не оминули і Рівненщину. Після звільнення області від німецьких окупантів, тут було створено систему освіти, яка копіювала систему східних областей УРСР. Було прийнято постанову РНК УРСР, згідно з якою на західноукраїнських землях, створювалися початкові школи: чотирирічні – на базі народних шкіл I ступеня, неповні середні школи-семирічки – на базі народних шкіл II і III ступенів та середні школи-десятирічки – на базі гімназій та ліцеїв. В усіх навчальних закладах скасовувалося викладання релігійних дисциплін, навчання переводилося на рідну мову. На народну освіту в Рівненській області радянський уряд виділив у

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Авраменко М.В. ФЕНОЛОГИЯ ИНТРОДУЦИРОВАННЫХ В БРЯНСКУЮ ОБЛАСТЬ КУСТАРНИКОВ	3
Агапова А.А., Анищенко Л.Н. СОДЕРЖАНИЕ ЭЛЕМЕНТОВ ГРУППЫ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ В РАЗЛИЧНЫХ КОМПОНЕНТАХ ЛЕСНЫХ ЭКОСИСТЕМ ТЕРРИТОРИЙ С РАЗЛИЧНОЙ ТЕХНОГЕННОЙ НАГРУЗКОЙ	5
Афанасенкова А.В., Выхорь Н.П., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА МИНЕРАЛЬНЫХ ВОД «ЛИПЕЦКИЙ БЮВЕТ» И «СВ»	7
Бойко Т. В., Шевчук Т. М. ДОСЛІДЖЕННЯ ОПТИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НАПОВНЕНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ АМОРФНИХ ЛІНІЙНИХ ПОЛІМЕРІВ	7
Бондарець О.В., Бордюк М.А. ВПЛИВ АНГАРМОНІЧНИХ ЕФЕКТИВ НА ТЕПЛОЄМНІСТЬ НАПОВНЕНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	8
Бричка Б.П., Бордюк М.А. ВПЛИВ ПОВЕРХНІ НАПОВНЮВАЧА НА ЛІНІЙНІ РОЗМІРИ МЕЖОВИХ ШАРІВ В НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	9
Вачугова Н.Д., Анищенко Л.Н. ПОЧВЕННАЯ АЛЬГОФЛОРА В ИМПАКТНОМ МОНИТОРИНГЕ ОПАСНЫХ ТЕХНОГЕННЫХ ОБЪЕКТОВ	10
Ворочай Ю.А., Анищенко Л.Н. НАКОПИТЕЛЬНАЯ СПОСОБНОСТЬ МАКРОФИТОВ И ПРИБРЕЖНО-ВОДНЫХ РАСТЕНИЙ ВОДОХРАНИЛИЩ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	12
Гошко Д.І., Шевчук Т.М. ВПЛИВ НАПОВНЮВАЧІВ НА ФРАКТАЛЬНІСТЬ СТРУКТУРОУТВОРЕНЬ НАПОВНЕНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	14
Журавльова Т. А., Воловик Г. П. ЛІТОРАЛЬНИЙ ЗООБЕНТОС ЯК ІНДИКАТОР ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ РІЧКИ УСТЯ	15
Закарюкина А.И., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА МОЛОКА ТОРГОВОЙ МАРКИ «ВКУСНОЕ 3,6%»	17
Іваницька В.О., Петрівський Я.Б. ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗАННІ МОДЕЛЬНИХ ЗАДАЧ	18
Закарюкина А.И., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА ПИВА ТОРГОВЫХ МАРК «КОЛОС», «ЖИВОЕ», «ЖИВОЕ» ХМЕЛЬНОЕ (ПРОИЗВОДСТВО ОАО «БРЯНСКПИВО»)	19
Киричук С. М., Галатюк Ю. М. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ	20
Ковалева Е.Л., Дубовой И.И. ОСНОВНЫЕ ДЕМОГРАФИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ И ВОЗМОЖНОСТИ ИХ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ В ЭКОЛОГО-ДЕМОГРАФИЧЕСКОМ РАЙОНИРОВАНИИ (НА ПРИМЕРЕ БРЯНСКОЙ ОБЛАСТИ)	21
Кравчук М. В., Петрівський Я. Б. МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ДИФУЗІЇ	24
Кругликов А.А., Борздыко Е.В. РАДИАЦИОННЫЙ МОНИТОРИНГ ПОЧВЕННЫХ ОБРАЗЦОВ ИЗ КРАСНОГОРСКОГО РАЙОНА	25
Петрак В.Ю., Мельников Е.В., Москаленко И.В., Мельников И.В., Любимов В.Б. РЕЗУЛЬТАТИВНОСТЬ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО МЕТОДА ИНТРОДУКЦИИ РАСТЕНИЙ В АРИДНЫЕ РЕГИОНЫ	26
Матлаш Я.А., Борздыко Е.В. СЕЗОННАЯ ДИНАМИКА АККУМУЛЯЦИИ ¹³⁷ Cs В РАСТЕНИЯХ БРЯНСКОЙ ОБЛАСТИ	29
Миронюк О.В., Демчик С.П. ЗАСТОСУВАННЯ РЯДІВ ТА ІНТЕГРАЛУ ФУР'Є	30
Миронюк І.В., Петрівський Я.Б. АНАЛІЗ І ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИКЛАДНИХ ЗАДАЧ ПРИРОДОЗНАВСТВА МЕТОДОМ ФАКТОРИЗАЦІЇ	31
Мокрогузова В.Н., Анищенко Л.Н. СОДЕРЖАНИЕ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ И ЭКОЛОГИЧЕСКОЕ КАЧЕСТВО ЛЕКАРСТВЕННОГО РАСТИТЕЛЬНОГО СЫРЬЯ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	33
Москаленко И.В., Любимов В.Б. ЗАПОВЕДНОЕ ДЕЛО НА БРЯНЩИНЕ	35
Петрук М. О. ЗАПРОВАДЖЕННЯ І ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОГО КЛАСТЕРА	36
Плевако Л.С., Леонова А.Е., Анищенко Л.Н. МОНИТОРИНГ ГИДРОХИМИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ ВОД РОДНИКОВ УРБЕОЭКОСИСТЕМЫ (Г.БРЯНСКА)	38
Ротарь Е.Ю., Сенина А.В., Анищенко Л.Н. РОЛЬ ПАМЯТНИКА ПРИРОДЫ «ВЕРХНИЙ СУДОК» В ПОДДЕРЖАНИИ ЭКОЛОГИЧЕСКИ БЛАГОПРИЯТНЫХ КАЧЕСТВ АТМОСФЕРЫ (НА ПРИМЕРЕ Г. БРЯНСКА)	39
Сафранкова Е.А., Анищенко Л.Н. ЭКОАНАЛИТИЧЕСКИЙ ЛИХЕНОИНДИКАЦИОННЫЙ МОНИТОРИНГ В УСЛОВИЯХ МАЛЫХ ГОРОДОВ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	41
Семенюк П.В., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ НЕЛІНІЙНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ В СХИЛЬНИХ ДО ДЕФОРМАЦІЇ ГІРСЬКИХ ПОРОДАХ З УРАХУВАННЯМ СУФОЗІЇ	43
Стецюк В.Р., Галатюк Ю. М. ОРГАНІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ РОБІТ ФІЗИЧНОГО ПРАКТИКУМУ	44
Максимук М.О., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДРЕНАЖНИХ СИСТЕМАХ ЗА НАЯВНОСТІ ВІЛЬНИХ МЕЖ	46
Токар М.В., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ОБЛАСТЯХ З НЕВИЗНАЧЕНИМИ ДІЛЯНКАМИ МЕЖ ЗА НАЯВНОСТІ ВОДОЗАБОРУ	46

Молодий програміст

Бабушкин А.А., Борздыко И.А. РАЗРАБОТКА ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ СИСТЕМ ПАРАМЕТРОВ ФИЗИЧЕСКИХ СРЕД.....	48
Вегера О. В., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА САЙТУ МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ».....	49
Гапонюк Р. Ю., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ВЕБ-САЙТУ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА РДГУ.....	50
Кондратьева Т.В., Сяський В. А. ОБЪЕКТНО-ОРИЕНТОВАНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПОВЕДІНКИ СКЛАДНИХ БАГАТОКОМПОНЕНТНИХ СИСТЕМ ЗАСОБАМИ 3D-ГРАФІКИ.....	51
Короткий Е.Н., Борздыко И.А. РАЗРАБОТКА ПРОТОКОЛА ПЕРЕДАЧИ ИЗМЕРИТЕЛЬНОЙ ИНФОРМАЦИИ ДЛЯ ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНОЙ СИСТЕМЫ.....	52
Кравчук О.В., Дідух Н.В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО КУРСУ «ОБЪЕКТНО-ОРИЕНТОВАННИЙ АНАЛІЗ І ПРОЕКТУВАННЯ» та «ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ СИСТЕМ».....	53
Мамров А.Ю., Борздыко И.А. АДАПТЕРЫ 1-WIRE-ИНТЕРФЕЙСА В ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ УСТРОЙСТВАХ СЕТЕВЫХ ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ СИСТЕМ.....	54
Омельчук О.Т., Вороницька В.М. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК «РОЗРОБКА КЛІЄНТ-СЕРВЕРНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ MS SQL SERVER».....	55
Остапчук В. М., Остапчук М.В. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА: РОЗРОБКА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ.....	56
Петрик Ю. А., Каштан С.С. ПОБУДОВА АВТОМАТИЗОВАНОЇ МЕХАНІЧНОЇ ТОРГОВОЇ СИСТЕМИ НА ОСНОВІ МОДЕЛЕЙ ПРОГНОЗУВАННЯ БІРЖОВИХ ПОКАЗНИКІВ.....	57
Рудіон О.В., Вороницька В.М. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА ПО РЕАЛІЗАЦІЇ РЕЛЯЦІЙНИХ БД В СКЕД MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2.....	57
Твердохліб І.А., Теницька Ю.А. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СУЧАСНИХ WEB-ТЕХНОЛОГІЙ СТВОРЕННЯ САЙТІВ.....	58
Швец І.В., Вороницька В.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ “БАЗИ ДАНИХ”.....	60
Шидловський А.І. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА У КОМП’ЮТЕРНИХ СИСТЕМАХ.....	62
Шкоропад К.В., Вороницька В.М. АДМІНІСТРУВАННЯ БАЗ ДАНИХ В MICROSOFT SQL SERVER 2008.....	63
Шпортко О. В., Шпортко Л. В., Бомба А. Я. ЗАСТОСУВАННЯ АРИФМЕТИЧНОГО СТИСНЕННЯ ЗАМІСТЬ КОДУВАННЯ ХАФМАНА В ПРОЦЕСІ КОМПРЕСІЇ ЗОБРАЖЕНЬ БЕЗ ВТРАТ.....	64

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ**Молодий історик**

Балас Ю.В., Северова О.В. РОЗВИТОК РОСІЙСЬКО-ФІНСЬКИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ В КІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	67
Васильок А.В., Постолювський Р.М. СПІЛКОВЕ ЖИТТЯ У ЧЕСЬКОМУ МІСТІ ЛІБЕРЕЦЬ ПРОТЯГОМ ХІХ СТОЛІТТЯ.....	68
Войчун Ю.І., Северова О.В. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА РОСІЙСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ В СУЧАСНІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ.....	69
Гаврилович Г.М., Казакевич О.М. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ В НАДДНІПРЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.....	71
Дем’янчук П., Шеретюк В.М. «УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ» ТА ПРОТИСТОЯННЯ ТРОЇСТОГО СОЮЗУ І АНТАНТИ В 1917-1918 РР.....	73
Ісічук Т.С., Галуха Л. Ю. АТЕЇЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА РІВНЕНЩИНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ 40 – ПОЧАТКУ 60 рр. ХХ ст.....	74
Коробейко Ю. М., Гудовсек О. А. РОЗВИТОК ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В І ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ.....	76
Крупка О.В. ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ СФЕРИ ПРАВОВОЇ ЮРИСДИКЦІЇ МІСЦЕВИХ СУДІВ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХVІ ст.....	78
Левак О.М., Терешко Ю.М. ПОЯВА «LA GAZETTE» ЯК ПЕРШОГО РЕГУЛЯРНОГО ЗМІ У ФРАНЦІЇ В ПЕРІОД УРЯДУВАННЯ РІШЕЛЬЄ: ПРИЧИНИ СТВОРЕННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ РЕЖИМУ АБСОЛЮТИЗМУ.....	80
Левчук І. С., Постолювський Р.М. ПОЛІТИЧНИЙ ТЕРОРИЗМ В РОСІЇ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.: СУЧАСНЕ ТРАКТУВАННЯ.....	84
Лустюк Ю.А., Черній В.А. ПРОБЛЕМА РОЗДЕРЖАВЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ЗМІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	86
Маєвський І., Галуха Л.Ю. ЦЕРКОВНО-ПАРАФІЯЛЬНІ ШКОЛИ ТА ЇХ КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПРАВОБЕРЕЖНІЙ УКРАЇНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	87
Мащенко Н.В. СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ НА РІВНЕНЩИНІ В ПЕРІОД ПІСЛЯВОСННОЇ РАДЯНІЗАЦІЇ.....	89
Меленчук О.О., Жиленкова І.М. МОВНА ПРОБЛЕМА В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....	90
Михальчук Р.Ю., Постолювський Р.М. РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ В СТАТИСТИЧНОМУ АНАЛІЗІ ФАКТІВ ПОРЯТКУНКУ ЄВРЕЇВ ПРАВЕДНИКАМИ НАРОДІВ СВІТУ ТА УКРАЇНИ ПІД ЧАС НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ.....	92
Мосієвич Ю.О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ У ВОЛИНСЬКІЙ ГУБЕРНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.....	94
Сівницький Р.В., Северова О.В. АЛЬТЕРНАТИВНІСТЬ ІСТОРІЧНОГО РОЗВИТКУ: ІСТОРІОГРАФІЯ ПИТАННЯ.....	96

Тарарук К., Давидюк Р.П. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ НАСЕЛЕННЯ У РЕЙХСКОМІСАРИАТІ «УКРАЇНА»	97
--	----

Молодий громадянин держави

Khomych O., Demiankova A., Syrmais D., Kravets I. SOCIAL STRATIFICATION CLASS	100
Zavorotyynskiy A., Dalton L. MUSLIM PEOPLE IN THE US SINCE 9/11	103
Вашук І. А., Шевців З. М. НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ ТА САМОСВІДОМІСТЬ – НЕВІД’ЄМНА СКЛАДОВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	105
Гамза Т. С., Шевців З. М. ГРОМАДЯНСЬКЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	106
Ларькіна Л.М. СТРУКТУРА ТА МЕРЕЖА КОМІСІЙ СПРИЯННЯ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РЕЛІГІЙНІ КУЛЬТИ У 60-70-Х РР. XX СТ. (РІВНЕНСЬКА ТА ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТІ)	107
Лялина А.И. СПЕЦИФИКА И УРОВЕНЬ ПОЛИТИЧЕСКОЙ ГРАМОТНОСТИ КРЫМСКОЙ МОЛОДЕЖИ В ПРОЦЕССЕ ФОРМИРОВАНИЯ ГРАЖДАНСКОЙ КУЛЬТУРЫ	109

Молодий філолог

CĂLĂRAȘ A. MAIN STRATEGIES IN TRANSLATING METAPHORS IN ENGLISH	111
CĂLĂRAȘ A. ON THE PROBLEMS OF EQUIVALENCE IN TRANSLATION	112
Артемчук А.О., Верьовкіна О.Є. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ АНГЛІЦИЗМІВ В УКРАЇНСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ СЛЕНГУ	114
Бігунов Д.О., Верьовкіна О.Є. КОНЦЕПТ “INTELLECT” IN ENGLISH AND UKRAINIAN SOMATISMS	115
Білецька А.О., Верьовкіна О.Є. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ КЛАСИФІКАЦІЇ АНГЛІЙСЬКИХ СКОРОЧЕНЬ	117
Білик О.К., Верьовкіна О.Є. АНГЛІЙСЬКА ОЦІННА ЛЕКСИКА НА ПОЗНАЧЕННЯ ЗОВНІШНОСТІ ЛЮДИНИ	119
Браценюк І., Терещенко Т.В. РІЗНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАСОБІВ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	120
Вердх К. О., Фрідріх А. В. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОМОНІМІЇ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	122
Гроголь Т.В., Бігунова С.А. THE DIACHRONIC DEVELOPMENT AND STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF ENGLISH PHRASEOLOGICAL UNITS BORROWED FROM THE LATIN AND FRENCH LANGUAGES	124
Громаченко О. Ю., Ветрова І. М. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ДІЛОВІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	126
Добродій Ю.О., Бігунова С.А. LEXICO-STYLISTIC PECULARITIES OF THE ENGLISH-SPEAKING VIRTUAL ADVERTISEMENT	128
Дубицька Д.І., Бігунова С.А. THEMATIC AND IDEOGRAPHIC DIVISION OF THE CORPSE OF ONE-WORD IDIOMS	129
Єремейчук М.А., Безкоровайна О.В. ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	131
Ivashkevych E.E. TYPES OF REPETITION IN THE NOVEL “BLEAK HOUSE” BY CH.DICKENS	132
Люкова А.В., Фрідріх А.В. СКОРОЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (НА ОСНОВІ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ)	134
Кастровська С.В., Ветрова І.М. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНТИТЕЗИ В АНГЛІЙСЬКИХ ЛІТЕРАТУРНИХ КАЗКАХ	136
Кондратюк І. В., Харчук М. М., Ричагівська Ю.Є. СТРУКТУРА ПРОСТОГО РЕЧЕННЯ В ПОЕТИЧНОМУ МОВЛЕННІ: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ	138
Костюк К., Бігунова С.А. WAYS OF APPEARING NEW WORDS IN ENGLISH VOCABULARY	139
Кравець Я.Г., Безкоровайна О.В. НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО АУДИВАННЯ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	141
Мороз Л.М., Вовчук Н.І. ОСОБЛИВОСТІ ЄЛИЗАВЕТІНСЬКОГО РІЗНОВИДУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НОВЕЛИ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ ДЖ.ПЕТІ «МАЛИЙ ПАЛАЦ»)	143
Олевська Г.П., Середюк Л.А. ІГРИ ТА ІГРОВІ ПРИЙОМИ НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	145
Петрова Т.О., Ричагівська Ю.Є. АНТРОПОНІМИ В ІСТОРИЧНІЙ ПРОЗІ ЄВГЕНА ШМОРГУНА	147
Подольнчук І.В., Верьовкіна О.Є. ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ОРАТОРСЬКОГО ПІДСТИЛЮ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ	148
Примак О.Я., Бігунова С.А. ЗАПОЗИЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	149
Пучар З. А., Тулуп Э. Р. THE HEROIC MOTIVES IN THE EPIC POEM “THE BRUCE” BY JOHN BARBOUR	151
Романенко О. О., Касаткіна О.В. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ СЛЕНГУ У ТЕЛЕМЕДІЙНОМУ ПРОСТОРІ	151
Руда К., Мороз Л.В. СПЕЦИФІЧНІ ОЗНАКИ МЕМУАРНОЇ ПРОЗИ ЄЛИЗАВЕТІНСЬКИХ МАНДРІВНИКІВ У ТВОРЧОСТІ ЕДВАРДА ГЕЙЄСА	153
Рябчук Л.К., Ярута Н.П. НЕОЛОГІЗМИ ЯК ЛІНГВІСТИЧНЕ ЯВИЩЕ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	155
Рябчук Л.К., Верьовкіна О.Є. ПРИХОВАНІ СМИСЛИ В НАЗВАХ ОПОВІДАНОЇ РОАЛЬДА ДАЛА	157
Самчук І.В., Безкоровайна О.В. ФОРМУВАННЯ ІНШМОВНІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ ЗАГАЛЬНСВІТНОЇ ШКОЛИ	158
Сас А.Е., Ярута Н.П. ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ В МАЛІЙ ПРОЗІ М. СПАРК (НА ПРИКЛАДІ ПОВІСТІ «THE BLACK MADONNA»)	161
Станіславчук Н.І. ПИСЬМО ЯК ВИД ТВОРЧОЇ ПРОДУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	162

Столяр О.І., Фрідріх А.В. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З БРИТАНСЬКИМ ЕТНОКУЛЬТУРНИМ СЕМАНТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ	164
Теслюк В. О., Шульжук Н. В. СПОСОБИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА «СОБОР».....	166
Хочай Д.П., Касаткіна О.В. ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ КУЛЬТУРНИЙ КОМУНІКАЦІЇ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ ЗОШ	168
Царук В. С., Касаткіна О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ НЕОЛОГІЗМІВ У ЖИТТІ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	169
Чернявка Н.І., Касаткіна О.В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	171
Чудінович А.С., Гронь Л.В. КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ РЕЦЕПТИВНИХ УМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ	172
Юсюк Л.Ю., Верьовкіна О.Є. ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ТЕРМІНІВ ЯК ПРОБЛЕМА ТЕРМІНОЛОГІЇ	174
Ярута Н.П. ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ НЕОЛОГІЗМІВ КІНЦЯ ХХ- ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	176

Молодий мистецтвознавець

Басюк К.С., Смирнова Т.В. ТАНГО ЯК СТИЛЬ В ЕСТРАДНІЙ МУЗИЦІ ХХ СТ.	178
Беднарчук М. В. НОВОСТИЛЬОВА ДУХОВНА МУЗИКА ДОБИ ПРОСВІТНИЦТВА В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНИ.....	179
Бобанич Ю., Даюк Ж.Ю. РОЗВИТОК ЕСТРАДНОГО ЖАНРУ НА РІВНЕНЩИНИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ.....	181
Вершиніна Н.О. ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ В ШКОЛАХ-ІНТЕРНАТАХ	183
Волошина Л.П., Годовський В. М. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ВИКЛАДАННЯ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	184
Грицюк С.А., Грицюк Л.К. ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	186
Даюк Ж.Ю. ГОЛОВНІ ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛІЦЕЮ (ХІХ - ПОЧАТОК ХХ СТ.)	187
Денисюк І.С., Цюлюпа Н.Л. УМІННЯ ХУДОЖНЬОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЯК ПРОФЕСІЙНИЙ АСПЕКТ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА-МУЗИКАНТА	189
Довмат О. В., Шевчук С. І. ХУДОЖНІ ОРІЄНТИРИ «УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ» ПОЛЬСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ ТА ХУДОЖНИКІВ	190
Качмарська О. В., Смирнова Т.В. ВПЛИВ БЛЮЗУ НА «АКАДЕМІЧНУ» МУЗИКУ ХХ СТОЛІТТЯ.....	192
Лацівська Я.В., Потапчук Т.В. ВОКАЛЬНА ТЕХНІКА СПІВАКА-ПОЧАТКІВЦЯ.....	194
Логінова О.А., Шевчук С.І. НАРОДНИЙ ОДЯГ. ТРАКТУВАННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ ЗА ТВОРОМ ” ЛІСОВА ПІСНЯ”	195
Маркіна Н.Ю., Смирнова Т.В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИК ВИКЛАДАННЯ ЕСТРАДНОГО ВОКАЛУ У ВНЗ УКРАЇНИ	196
Мельник Н.М., Морозова Т.П. СУЧАСНИЙ СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАРОНА Ф. Р ШТЕЙНГЕЛЯ.	198
Мельничук А.Л. ЦЕРКОВНО-СЛОВ'ЯНСЬКИЙ РОЗСПІВ ЯК СПЕКТРАЛЬНЕ ЯВИЩЕ БОГОСЛУЖБОВОЇ МУЗИКИ.....	200
Місюра В.В., Шевчук С.І. МИСТЕЦЬКІ ОРІЄНТИРИ КАФЕДРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА РДГУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ.	202
Нетета О.В., Слободян В.Р. ЯЛТИНСЬКА КІНОСТУДІЯ У КОНТЕКСТІ ВІТЧИЗНЯНОГО КІНЕМАТОГРАФУ	204
Орел О.І., Черніговець Т.І. МАРУСЯ ЧУРАЙ В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ ТА ЛІТЕРАТУРНИХ СТУДІЯХ	205
Панасюк І.О., Шолудько Н.Г. ДОЗВІЛЛЄВІ ПРІОРИТЕТИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ (НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОГО МІСЬКОГО ПАЛАЦУ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ)	206
Пахомова Г.А. СПРИЙМАННЯ МУЗИКИ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	207
Піддубник В.В., Сверлюк Я.В. ВТЛЕННЯ ХУДОЖНЬО-ВИКОНАВСЬКИХ МОЖЛИВОСТЕЙ КЛАРНЕТА У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ ЛЮДВІГА ШПОРА	210
Піддубник В.Г. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДИРИГЕНТСЬКОГО ЖЕСТУ У СТУДЕНТА-ХОРЕМІСТЕРА	211
Сандульський С.М., Савчин Л.М. СУЧАСНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	213
Сахарук М. О., Шолудько Н. Г. СІМЕЙНЕ ДОЗВІЛЛЯ – ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ДОЗВІЛЛЄВОЇ РОБОТИ ПАРКІВ.....	214
Смирнова Т.В. ДО ПИТАННЯ ТЕХНІЧНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЗАГАЛЬНЕ ФОРТЕПІАНО».....	216
Ужинський М.Ю. РОЛЬ МОВИ В РОБОТІ ЗВУКОРЕЖИСЕРА НА РАДІО.....	218
Ульяновська Л.П. ЯРОСЛАВ ЙОСИПОВИЧ ЛОПАТИНСЬКИЙ – ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ КОМПОЗИТОРА	219
Фурс К.О., Швидків Г. Р. СУЧАСНІ МЕТОДИ РОЗВИТКУ СПІВАКІВ- ПОЧАТКІВЦІВ В ПРОЦЕСІ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ З ПОСТАНОВКИ ГОЛОСУ	221
Черніговець О.В., Дорогих Л.В. ВЕРТЕПНА ДРАМА ЯК ФОРМА ВИДОВИЩНО-ІГРОВОГО МИСТЕЦТВА ВОЛИНИ	222
Черніговець Т.І. КОНЦЕПЦІЯ ПОЗАУРОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ В. О.СУХОМЛИНСЬКОГО	224
Швидків Г.Р. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВОКАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	226

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Берташ Т.Б., Берташ Б.М. ІСТОРИКО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ АВТОТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ РЕГІОНУ ЯК СКЛАДОВОЇ ЙОГО ГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ	228
Величко С., Самборський І.О. ВПЛИВ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ НА ПОВЕДІНКУ СПОЖИВАЧІВ	230
Волошин В.С., Дейнега О.В. ДО ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ СЕРЕДОВИЩА НА ФУНКЦІОНУВАННЯ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ	232
Гоголь Т.В. ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВ В ПОСТКРИЗОВИЙ ПЕРІОД	234
Гоч С.І., Барановський С.В. ВПРОВАДЖЕННЯ СКОРИНГОВИХ СИСТЕМ В БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ	236
Димченко Н.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЦІЛЕЙ МЕНЕДЖЕРА	238
Дучинська А.С., Хижнякова Н.О. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	239
Єфімчук А.І., Микитин Т.М. БІОМАСА, ЯК АЛЬТЕРНАТИВА ТРАДИЦІЙНИМ ВИДАМ ПАЛИВА НА РІВНЕНЦІНІ	241
Жабчик О. В., Хижнякова Н. О. ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	243
Идрисова Л.В., Родь Ю.С. ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ РЕГИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА – ЮГРЫ	245
Лебедева О.А., Верховод І.С. ПРИНЦИПИ РЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ ТРУДОВОЇ МОТИВАЦІЇ В УКРАЇНІ	247
Липінська Т.В. ОЦІНКА ФУНКЦІОНУВАННЯ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ В УКРАЇНІ	248
Лякина Т.Ю., Слободян М.Л. ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ВНЕДРЕНИЯ МСФО ПРИ СОСТАВЛЕНИИ ОТЧЕТНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ (НА ПРИМЕРЕ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА – ЮГРЫ)	250
Миозова Е.П., Родь Ю.С. ВЛИЯНИЕ НЕФТЕГАЗОВОГО СЕКТОРА НА СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА-ЮГРЫ	252
Орлов О.Г. СТАНОВЛЕННЯ МОДЕЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	254
Палуб А.С., Сидоренко О.М. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ, МИТНОГО КОНТРОЛЮ ТА БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В ПРОЦЕСІ КОНТРОЛЬНО-ПЕРЕВІРОЧНОЇ РОБОТИ	256
Седачева Е.Д., Скок А.В., Слободян М.Л. ЭЛЕКТРОННЫЕ ДЕНЬГИ: ВОЗМОЖНОСТИ И ПРОБЛЕМЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ	257
Stribna E.V., Stupnitska N.I. THE PEASANT QUESTION IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT	259
Юзюк А. Л. ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ ЛІЦЕНЗІЯМИ ТА НОУ-ХАУ	260

Молодий менеджер інформаційних систем

Антонюк І. О., Попчук О. В. СЕД ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНИХ УСТАНОВ	262
Дибач Ю. І., Попчук О. В. ОСОБЛИВОСТІ КЕРУВАННЯ ДОКУМЕНТАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ В РАЙОННОМУ ВІДДІЛІ КУЛЬТУРИ	263
Краснюк З.С., Сілкова Г.В. ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБИГУ В ДІЯЛЬНІСТЬ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ	264
Кукушкін О.М. ІНСТРУМЕНТИ ТА ФОРМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У СФЕРІ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	265
Мельник Л. В., Бабенко Ж. В. ТЕРМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДОВІДКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ У МЕРЕЖЕВОМУ СЕРЕДОВИЩІ	267
Моторко Н.В., Ясьмо В.Д. ІННОВАЦІЙНІ ПРОЕКТИ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ЯКІСНИХ ЗМІН В ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ	268
Поліщук І.І., Ясьмо В.Д. НАПРЯМКИ ДОКУМЕНТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ	269
Чабановська Т.В., Бучковська О.Ю. КОГНІТИВНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В СУСПІЛЬСТВІ	271
Чадюк А.В., Ясьмо В.Д. ПРОБЛЕМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ БІБЛІОТЕК УКРАЇНИ В ЕЛЕКТРОННОМУ СЕРЕДОВИЩІ	272